

INSTRUKCJA O DUSZPASTERSTWIE TRZEŹWOŚCI

Przez abstynencję wieludo trzeźwości wszystkich!

I. Diecezjalny Apostolat Trzeźwości

1. Diecezjalny Apostolat Trzeźwości jest ruchem szerzącym cnotę trzeźwości i kształtującym obyczaje trzeźwościenne w życiu indywidualnym i społecznym. Ponadto krzewi on abstynencję jako rodzaj ofiary w intencji osób nadużywających alkoholu i innych substancji uzależniających.

II. Duszpasterstwo trzeźwościowe zwyczajne

2. Diecezjalny Apostolat Trzeźwości tworzą:

- a. Diecezjalny Duszpasterz Trzeźwości;
- b. Rejonowi Duszpasterze Trzeźwości;
- c. moderatorzy ruchów trzeźwościowych;
- d. inni duchowni i świeccy.

3. Diecezjalny Duszpasterz Trzeźwości w imieniu Biskupa Płockiego odpowiada za całość działań trzeźwościowych w Diecezji Płockiej. Rejonowy Duszpasterz Trzeźwości koordynuje działalność trzeźwościową w dekanacie.

4. Odpowiedzialnym za pracę trzeźwościową w parafii jest proboszcz, który powinien skutecznie zachęcić do współpracy także innych duszpasterzy oraz katolików świeckich, tworząc Parafialny Apostolat Trzeźwości.

5. Podstawową formą zwyczajnego duszpasterstwa trzeźwości jest głoszenie słowa Bożego, działalność liturgiczna i służenie bratnią pomocą.

6. Duszpasterstwo trzeźwościowe zwyczajne ma na celu:

- a. wychowywanie do trzeźwości;
- b. kształtowanie nowych obyczajów;
- c. osobisty przykład abstynencji i modlitwy;
- d. ukształtowanie u wiernych odpowiedniej postawy wobec alkoholików i narkomanów.

A. Wychowanie do trzeźwości

7. Nadużywanie alkoholu i innych substancji uzależniających jest grzechem i poważnym wykroczeniem przeciw miłości Boga, bliźniego i własnej, dlatego problematyka trzeźwościowa powinna być uwzględniona podczas przygotowań do zawarcia sakramentu małżeństwa, chrztu dziecka, Pierwszej Komunii Świętej i bierzmowania.

8. Zaleca się, aby przyjęcia, organizowane z okazji prymicji, zaślubin, chrztu, Pierwszej Komunii Świętej, bierzmowania, pogrzebu, odpustów parafialnych oraz innych uroczystości religijnych, odbywały się bez alkoholu.

9. Formacja trzeźwościowa dzieci i młodzieży ma na celu wychowanie do zachowania abstynencji od alkoholu, tytoniu, narkotyków oraz innych środków odurzających przynajmniej do 18 roku życia. Zaleca się przyjmowanie przyrzeczeń abstynencji od dzieci z okazji odnowienia przyrzeczeń chrztu świętego; zobowiązania te powinny być ponawiane przez młodzież przystępującą do sakramentu bierzmowania.

10. Diecezjalny Duszpasterz Trzeźwości powinien otoczyć swoją posługą alumnów Wyższego Seminarium Duchownego w celu przygotowania ich do pracy trzeźwościowej, w tym do poszukiwania nowych form posługi w duszpasterstwie trzeźwości wśród duchownych i wiernych świeckich.

B. Kształtowanie nowych obyczajów

11. Należy usilnie kształtować w społeczeństwie postawę płynącą z przekonania, że można odmówić picia alkoholu bez obawy obrażenia kogokolwiek, zwłaszcza podczas świąt oraz przy sposobności zawierania znajomości i różnego rodzaju kontraktów.

12. Należy ukazywać jako wzór osoby i rodziny, które nie piją alkoholu oraz propagować różne formy pomocy w przeżywaniu uroczystości religijnych i rodzinnych bez spożywania alkoholu.

13. Nowożeńcy, którzy zorganizują przyjęcie weselne bez alkoholu, zostają wpisani do Diecezjalnej Księgi Trzeźwości i otrzymują specjalne błogosławieństwo Biskupa Płockiego.

C. Osobisty przykład abstynencji i modlitwa

14. W duszpasterstwie trzeźwościowym doniosłą rolę odgrywa przykład, dlatego zachęca się, aby kapłani Diecezji Płockiej podejmowali decyzję o abstynencji od alkoholu.

15. Należy zachęcać wiernych, aby w czasie Adwentu, Wielkiego Postu, w sierpniu, a także na dłuższy okres lub na całe życie podejmowali ofiarę abstynencji.

16. W każdej parafii należy prowadzić Parafialną Księgę Trzeźwości, wykładaną do wglądu wiernych, tak by zainteresowane osoby mogły złożyć deklarację abstynencji.

17. Pomocą w duszpasterstwie trzeźwościowym są: nabożeństwa o charakterze pokutnym, w których przeprasza się Boga za zło popełnione przez osoby nadużywające alkoholu i innych substancji uzależniających; nabożeństwa słowa Bożego, wskazujące wiernym odpowiednią postawę wobec alkoholu, oraz czuwania modlitwne połączone ze stosowną refleksją. Warto na takie spotkania zapraszać ze świadectwem trzeźwiejących alkoholików.

D. Postawa wobec osób uzależnionych

18. Należy uwrażliwiać wiernych na fakt, że alkoholizm jest także chorobą, a osoba uzależniona człowiekiem chorym, który potrzebuje leczenia.

19. Zaleca się współpracę parafii z gminnymi Komisjami Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, grupami Anonimowych Alkoholików oraz innymi podmiotami, które udzielają pomocy osobom uzależnionym od alkoholu i ich rodzinom.

20. Szczególną opieką duchową i moralną duszpasterz winien otoczyć rodziny alkoholików. Ponadto powinien on wskazać takim rodzinom wyspecjalizowane instytucje, które świadczą profesjonalną pomoc psychologiczno-pedagogiczną, prawną, socjalną itp.

III. Duszpasterstwo trzeźwościowe nadzwyczajne

21. W ramach duszpasterstwa nadzwyczajnego należy:

- a. organizować w parafiach Tygodnie Modlitw o Trzeźwość Narodu;
- b. promować ruch pielgrzymkowy w intencji trzeźwości narodu;
- c. przypominać wiernym, że sierpień jest miesiącem rezygnacji z napojów alkoholowych z motywów patriotycznych;
- d. inicjować i popierać ruchy trzeźwościowe i abstynenckie, których celem jest krzewienie cnoty trzeźwości oraz pomoc osobom uzależnionym i ich rodzinom (Krucjata Wyzwolenia Człowieka, Katolickie Stowarzyszenie Pomocy Osobom Uzależnionym i ich Rodzinom „Filadelfia” itp.);
- e. urządzać zabawy, bale bezalkoholowe i promować różnego rodzaju imprezy bez alkoholu;
- f. inicjować kursy i szkolenia dla wodzirejów imprez bezalkoholowych;
- g. współdziałać z Ośrodkiem Apostolstwa Trzeźwości w Zakroczymiu;
- h. współpracować z Centrum Psychologiczno-Pastoralnym Metanoia w Płocku, w którym dyżurują specjaliści z zakresu terapii uzależnień.

22. Każda parafia zobowiązana jest przynajmniej raz w roku przedsięwziąć działanie, mające na celu krzewienie cnoty trzeźwości.